

अस्वा

अखपः, पुं, स्त्री, (अखं पिवतीति । अख + पा + ड ।) राक्षसः । इत्यमरः ॥

(“हिरागमं लघुभ्रुवे चरेऽखपे मृदुङ्नि” ।

इति मुहूर्तचिन्तामाणिः । जलौकाः ।)

अखपत्रकः, पुं, (अखमिव रक्तं पत्रं यस्य । संज्ञायां कन् ।) भिण्डारुहः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अखपा, स्त्री, (अखं रक्तं पिवति या । अख + पा + ड + टाप् ।) जलौकाः । इति हेमचन्द्रः ॥

अखपणा, स्त्री, (अखमिव रक्तं पत्रं यस्याः ।) सक्त-
कीटहृत् । इति राजनिर्घण्टः ॥

अखमाहका, स्त्री, (अखस्य रक्तस्य मातेव पोषिका ।
संज्ञायां कन् । यथा हि शरीरस्थधातूनां श्रेष्ठा ।)

शरीररसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अखरोधिनी, स्त्री, (अखं क्षतजरक्तं रज्ज्वि या ।
अख + रध + खिन् + खियां ङीप् ।) कज्जालु-
लता । इति रत्नमालाराजनिर्घण्टौ ॥

अखविन्दुच्छदा, स्त्री, (अखविन्दुरिव दिन्दुः च्छदे
पत्रे यस्याः ।) लक्ष्म्या नाम कन्दः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

अखार्जकः, पुं, (अखानामर्जकः ।) श्वेततुलसी ।
इति रत्नमाला ॥

अखु, स्त्री, (अख्यते क्षिप्यते । अख् + ख ।) चक्षु-
र्जलं । तत्पर्यायः । नेत्राम्बु रोदनं च अखं च
अम्बु ॥ इत्यमरः ॥ वास्यं ६ । इति शब्दरत्ना-
वली । शेषं ७ । इति जटाधरः ॥ (“अत्वा
श्रुलाखुधारां त्वजति” । इति कीचकवधः ।

“रागाखुवेदनाशान्तौ परं लेखनमङ्गन” ।
इति वामनः ॥)

अखच्छन्दः, त्रि, (न खच्छन्दः । नञ् समासः ।)
अधीनः । आर्यतः । इत्यमरः ॥

अखतन्त्रः, त्रि, (न खतन्त्रः । नञ् समासः ।) पर-
तन्त्रः । पराधीनः । इति जटाधरः ॥

अखप्रः, पुं, (नास्ति खप्रो निद्रा यस्य ।) देवता ।
इत्यमरः ॥ (निद्राया अभावार्ये यथा,—

“अखप्रः सन्तताखक् च मज्जास्थिकुपितेऽग्निभे” ।
इति माधवकरः ॥

“मज्जस्योऽस्थिषु सौमिर्यमखप्रं लब्धतां रज” ।
इति वामनः ॥)

अखरः, त्रि, (अप्रशक्तः खरो यस्य ।) मन्दखरयुक्तः ।
तत्पर्यायः । असौम्यखरः २ । इत्यमरः ॥

(“अथ गङ्गदशशतं विषपन् वसुधाधिपः ।
उवाच मृदुमन्दार्थं वचनं दीनमखरम्” ।
इति रामायणे ॥)

अखाध्यायः, पुं, (न विद्यते खाध्यायो वेदाध्ययनं
यस्य ।) विधिपूर्वकवेदाध्ययनहीनः । तत्पर्यायः ।
गिराकृतिः २ । इत्यमरः ॥ अगध्यायः । अध-
यने निषिद्धदिनं । तदयथा । चन्द्रसूर्यग्रहण-
दिनानि । तानि तु । ग्रन्थाले ३ दिनानि ।
अन्यत्र १ दिनं । सन्ध्यागर्जने १ दिनं । माघादि-
मासखतुल्ये गर्जनमात्रे तद्दिनं । निर्घातशब्दे
१ दिनं । भूकम्पे १ दिनं । उष्कापाते १ दिनं ।
महोष्कापाते आकाशिकः । एकवेदसमापना-

अस्वा

नन्तरं १ दिनं । आरण्यकनामकवेदभागसमाप-
नानन्तरं १ दिनं । पञ्चपूर्वाणि ५ दिनानि ।
चैत्रशुक्लप्रतिपत् १ दिनं । आवष्यशुक्लप्रतिपत् १
दिनं । मार्गशुक्लप्रतिपत् १ दिनं । एताः प्रति-
पदो नित्याः । अन्याः कान्याः । वचपाते आका-
शिकः । विद्युत्समकाशीनमेघशब्दे आकाशिकः ।
चतुर्दशमन्वतराः १४ तिथयः । युगाद्याः ४
तिथयः । माघमासस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने ।
आश्विनस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने । चैत्र-
शुक्लपक्षद्वितीया १ दिनं । कार्तिकस्योभयपक्षीय-
द्वितीया २ दिने । आषाढस्योभयपक्षीयद्वि-
तीया २ दिने । मार्गमासस्योभयपक्षीयद्वितीया
२ दिने । फाल्गुनमासस्योभयपक्षीयद्वितीया २
दिने । उत्सवदिनानि अनेकानि । अक्षयद्वितीया
१ दिनं । इति स्मृतिः ॥

(“क्षयोऽहमी तन्मिधनेऽहनी दे
कृषोतरेऽप्येवमहर्दिसन्धा ।
अकालविद्युत् स्तनयितुघोषे
स्तनवराङ्गक्षितिपथ्यास्तु ॥
अशानयानाद्यतनाहवेव
महोत्सवौत्पातिकदर्शनेषु ।
नाध्येयमन्येषु च येषु विप्रा
नाधीयते नाशुचिना च निव्य” । इति स्मृत्युतः ॥)

असामिकं, त्रि, (नास्ति सामी उत्तराधिकारी
यस्मिन् ।) सामिरहितवस्तु । अकटकं । वेयो-
रिस् इति पारस्य भाषा । यथा । एतच्च अग्र-
दानं सखूमौ अस्वामिकायाश्च न दद्यात् । अस्वा-
मिकान्याह यमः ।

“अटव्यः पर्वताः पुण्या नद्यस्तीर्थाणि यानि च ।
सर्वाण्यस्वामिकान्याङ्गं हि तेषु परिग्रहः” ।
पुण्या इति विशेषणान् अटव्यो नैमिषाद्याः
पर्वता हिमालयाद्याः । नद्यो गङ्गाद्याः ।
तीर्थाणि पुरषोत्तमादिक्षेत्राणि । वाराणस्या-
द्यायतनानि च । स्वाम्यभावे हेतुमाह न हि
तेष्विति । इति आङ्गत्वं ॥

अस्वामिविक्रयः, पुं, (अस्वामिना अनधिकारिणा
कृतो विक्रयः ।) अस्वामिकर्तृविक्रयः । यथा
सम्यग्स्वामिविक्रयाख्यं व्यवहारपदमुपक्रमते ।
तस्य च लक्षणं नारदेनोक्तं ।

“निष्क्रिप्तं वा परद्रव्यं नष्टं लब्ध्वापहृत्य वा ।
विक्रीयतेऽसममं यत्सर्वेषोऽस्वामिविक्रयः” ।
इति तत्र किमित्याह ।

“स्वयं लभेतान्यविक्रीतं क्रेतुर्दोषोऽप्रकाशिते ।
हीनाद्दोहीनमूल्ये वेणाहीने च तस्करः” ।
खं आत्मसम्बन्धिद्रव्यं अन्यविक्रीतमस्वामिविक्रीतं
यदि पश्यति तदा लभेत गृहीयात् । अस्वामि-
विक्रयस्य स्वत्वहेतुत्वाभावात् । विक्रीतग्रहणं दत्ता-
हितयोरपक्षक्षार्थं । अस्वामिकृतत्वेन तुल्य-
त्वात् । अतएवोक्तं । अस्वामिविक्रयं दत्तमाधिश्च
विनिवर्तयेदिति । क्रेतुः पुनरप्रकाशिते गोपिते
क्रये दोषो भवति । तथा हीनात्तद्व्यागमो-
पायहीनात् । रहसि चैकान्ते सम्भाष्यद्वयादिपि

अस्वा

हीनमूल्ये अल्पतरेण मूल्येन क्रये । वेणाहीने
वेणया हीनो वेणाहीनः क्रयो रान्यादौ कृतः तत्र
च क्रेता तस्कारो भवति । तस्कारवत् दण्डभाक्
भवतीत्यर्थः । यथोक्तं ।

“द्रव्यं मस्वामिविक्रीतं प्राप्य स्वामी तदाप्नुयात् ।
प्रकाशक्रयतः शुद्धिः क्रेतुः स्तेयं रहः क्रयात्” इति ॥
स्वाम्यभियुक्तेन क्रेता किं कर्तव्यमित्यत आह ।

“नष्टापहृतमासाद्य हर्तारं ग्राहयेन्नरं ।
देशकालातिपत्तौ च गृहीत्वा स्वयमर्पयेत्” ।
नष्टमपहृतं वान्यदीयं क्रयादिना प्राप्य हर्तारं
ग्राहयेत् चौरोऽद्वयकादिभिः । आत्मविशुद्धय
राजदण्डप्राप्त्यर्थं च । अथाविदितदेशान्तरं गतः
कालान्तरे वा विपन्नस्तदा मूलसमाहरणाशक्ते-
र्विक्रेतारमदर्शयित्वैव स्वयमेव तद्गणं नाष्टिकस्य
समर्पयेत् । तावत्तैवासौ शुद्धो भवतीति श्रीकरा-
चार्येण व्याख्यातं । तदिदमुपपन्नं । विक्रेतु-
र्दर्शनाच्छुद्धिरित्यनेन पौनरुक्त्यप्रसङ्गात् । अतो
ऽन्यथा व्याख्यायते । नष्टापहृतमिति नाष्टिकं
प्रत्ययमुपदेशः । नष्टमपहृतं वा आत्मीयं द्रव्य-
मासाद्य क्रोटहस्तस्य ज्ञात्वा तं हर्तारं क्रेतारं
स्थानपालादिभिर्ग्राहयेत् । देशकालातिपत्तौ
देशकालातिक्रमे स्थानपालाद्यसन्निधाने तदि-
च्छापनकालात् प्राक्पणायनाशङ्कया स्वयमेव
गृहीत्वा तेभ्यः समर्पयेत् ॥

ग्राहिते हर्तारि किं कर्तव्यमित्यत आह ।
“विक्रेतुर्दर्शनाच्छुद्धिः स्वामी द्रव्यं नष्टो दमः ।
क्रेता मूल्यमवाप्नोति तस्माद्यस्तस्य विक्रयो” ।
यद्यसौ गृहीतः क्रेता न मयेद मपहृतं अन्य-
सकाशात् प्राप्तमिति वक्ति तदा तस्य क्रेतु
विक्रेतदर्शनमात्रेण शुद्धिर्भवति । न पुनरसा-
वभियोज्यः । किन्तु तत्तददर्शितेन विक्रेता सह
नाष्टिकस्य विवादः । यथाह बृहस्पतिः ।

“मूले समाहृते क्रेता नाभियोज्यः कथञ्चन ।
मूलेन सह वादस्त नाष्टिकस्य विधीयते” । इति
तस्मिंश्च विवादे यद्यस्वामिविक्रयनिश्चयो भवति
तदास्य नष्टापहृतस्य गवादिद्रव्यस्य यो विक्रयी
विक्रेता तस्य सकाशात् स्वामी नाष्टिकः खीयं ।
द्रव्यमवाप्नोति चौरश्चापराधांशुरूपं दण्डं क्रेता
च मूल्यमवाप्नोति । अथासौ देशान्तरं गतः
तदा योजनसङ्ख्यायानयनाद्य कालो देयः ।

“प्रकाशं वा क्रयं कुर्यात् मूलं वापि समर्पयेत् ।
मूलानयनकालस्य देयं क्षत्राभ्यसङ्ख्येति स्मरणात्
॥ ७ ॥ अथाविज्ञातदेशतया मूलमाहर्तुं न
शक्नोति तदा क्रयं शोधयित्वैव शुद्धो भवति ।
असमाहृत्यमूलस्तु क्रयमेव विशेषधयेदिति मनु-
वचनात् । यदा पुनः साक्षादिभिः हिंसेन वा
क्रयं न शोधयति मूलञ्च न प्रदर्शयति तदा स
एव दण्डभाग्भवतीति ।

“अनुपस्थापयन्मूलं क्रयं वाप्यविशोधयन् ।
यथाभियोगं धनिने धनं दाप्यो दमश्च सः” ।
इति स्मरणात् । खं लभेतान्यविक्रीतमित्याह ॥ * ॥
तस्मिन्नुना किं कर्तव्यमित्यत आह ।